

Η Περιβαλλοντική Εκπαίδευση και ο ρόλος της τέχνης σήμερα

Ανάλογα κινήματα αναπτύχθηκαν και στον χώρο της εκπαίδευσης από τις πρώτες δεκαετίες του 20ου αιώνα, με σκοπό την κατανόηση και την εκτίμηση της ομορφιάς της μεγαλοπρέπειας και των μυστηρίων της φύσης, καθώς και την ανάπτυξη του σεβασμού για τη φύση προωθώντας το ίδιο την άμεση επαφή με το φυσικό περιβάλλον, τόσο με το νου όσο και με τις αισθήσεις (Φλογαίτη, 1993). Στην πορεία αυτών των κινήματων το ενδιαφέρον στράφηκε συνολικά προς το περιβάλλον και την προστασία του, ως μια γενικευμένη αντίδραση την οποία επέβαλε η αντιμετώπιση της περιβαλλοντικής κρίσης.

Η σχέση Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης και Περιβαλλοντικής Τέχνης, καλλιεργείται και προάγεται μέσω της Οικοκαλλιτεχνικής Εκπαίδευσης (Ecological Art Education), η οποία συνδέεται άμεσα με την τέχνη, την οικολογία τη διαπολιτισμική και πολυπολιτισμική εκπαίδευση. Οι βαθύτεροι στόχοι αυτής της εκπαίδευσης επικεντρώνονται στα δύο πολύ βασικά ζητήματα της επιβίωσης και της αλληλεξάρτησης που δημιουργεί η ανάγκη για επιβίωση. Τα ζητήματα αυτά ερευνώνται και ερμηνεύονται μέσα στο πλαίσιο α) της καθημερινότητας (Krug, 2003α) και β) της εκπαίδευσης για μια αληθινή αστική υπηκοότητα (Souchon, Ziaka, 1996).

Εργα Τέχνης και δραστηριότητες – Προτάσεις για τη δημιουργία έργων περιβαλλοντικής τέχνης
Ένα φυτό, εκτός από την αισθητική που προσφέρει στο περιβάλλον, προσφέρει και πολλά άλλα οφέλη στον άνθρωπο, λόγω των ιδιοτήτων του σε αναρίθμητους τομείς όπως ο καλλωπισμός, η υγεία, η διατροφή, η θεραπεία κα. Εκτός από αυτό που συνηθίζουμε να λέμε, ότι το πράσινο είναι «πηγή ζωής», ένα φυτό μπορεί να μας δώσει και «μαθήματα ζωής» από τον τρόπο που συμβιώνει και επικοινωνεί με το περιβάλλον.

Η ανάπτυξη της οικολογικής συνείδησης των μαθητών, αφορά στη δημιουργία έργων Περιβαλλοντικής Τέχνης, με θέμα κυρίως τα φυτά. Το ερέθισμα δίνεται μέσα από το έργο δύο πολύ σημαντικών καλλιτεχνών που ασχολήθηκαν με την περιβαλλοντική ευαισθητοποίηση μέσα από την τέχνη, της [Agnes Denes](#) και του [Joseph Beuys](#).

Giant pyramid of real flowers. Long Island City

Wheatfield - A Confrontation:
Battery Park Landfill,
Downtown Manhattan, 1982

De Panne beach in Belgium by Andries Botha

Μια φάλαινα από πλαστικά απορρίμματα
Βέλγιο

The Trash People HA Schult

Cow Sculptures Recycled Car Parts by Miina Äkkijyrkkä

Η ελληνική συμμετοχή στη 12η διοργάνωση (*Giardini di Castello, 29 Αυγούστου-21 Νοεμβρίου 2010*), που έχει το γενικό τίτλο «**People meet in architecture**», βασίζει το σκεπτικό της στην οικονομική κρίση, στην ελληνική κρίση της αγροτικής παραγωγής και στη συρρίκνωση του περιβαλλοντικού αποθέματος, προτείνοντας τη δημιουργία μιας πολυμεσικής εγκατάστασης (κατασκευή Κιβωτού, έκθεση εικόνων, βίντεο προβολή), η οποία αναδεικνύει τη βιοποικιλότητα του ελληνικού φυτογενετικού υλικού. Δημιουργείται μια κιβωτός σπόρων. Οι σπόροι παρουσιάζονται ως «συναισθητική» εμπειρία και ταυτόχρονα, η κουζίνα της Κιβωτού παράγει διατροφικά προϊόντα, προτείνοντας στους επισκέπτες μια συμβολική αλλά και πραγματική πλατφόρμα παροδικής συμβίωσης και επικοινωνίας. Είναι ένας κινούμενος αποθέτης ελληνικού φυτογενετικού υλικού που επιτρέπει την αρχειοθέτηση, την αποθήκευση σπόρων και φυτών καθώς και την παρασκευή φαγητού.

Φοίβη Γιαννίση, Ζήσης Κοτιώνης